Senin bekan için ebedî Cennet sana yeter!

Merve Hanım: “Mesnevî-i Nûriye’de 206. Sayfada geçen şu cümleyi izah eder misiniz: ‘Sen bazı vecihlerden fenaya gittiğin zaman Halık-ı Rahman-ı Rahim’in ilminde, meşhudunda, malumunda baki kalmaklığın senin bekan için kâfidir.”1

İNSANI ÖLMEDEN ÖLDÜREN ŞEY!

İnsan fanidir.

Dünya hemen her bakımından insanı yiyip söndürmeye hazır bir potansiyele sahiptir.

Üzerindeki fena damgası insanı durmadan hırpalamaktadır.

İnsan acizdir, yalnızdır, kimsesizdir. Bu fena canavarına karşı çaresizdir.

Oysa “Allah’a İman” gibi bir güç, kuvvet ve kudret kaynağı insanın yanı başında hazır durmaktadır.

İnsan el verdiğinde elinden tutacak, gönül verdiğinde gönlünü sonsuz şekilde kavrayacak bu iman aydınlığı kendisine şah damarından daha yakındır.

İnsan tek bir yönelişle, tek bir niyetle, tek bir halis teveccühle, katıksız bir samimiyetle bu devasa nura kavuşabilir ve artık fena canavarının can yakıcı darbesine maruz kalmaktan kurtulabilir. Aksi takdirde, yarının yokluk, ölüm ve ayrılık taşlarıyla örülü yolları, insanı her gün yıkmakta, her gün soldurmakta, her gün bitirmekte, her gün ölmeden öldürmektedir.

Varlıktan kopma düşüncesi dayanılmaz bir keder halinde insanoğlunun her gün gözünü karartmakta, her gün yüreğini yakmaktadır.

OYSA İNSAN ÖLÜMLE ÖLÜME GİTMİYOR!

Oysa insan imanda ne yüksek varlık olduğunu, Allah’a yönelişte ne sonsuz hayat müjdesi gizlendiğini, Allah’ın rızasında ne erişilmez saadet bulunduğunu bir bilse,

bir bilse, bir bilse…

Hiç imana karşı öyle kayıtsız kalabilir mi?

Hiç Allah'a karşı böyle duyarsız davranabilir mi?

Hiç Allah'ın emirlerine karşı böyle umursamaz olabilir mi?

Hiç Allah'ın rahmetine karşı böyle ilgisiz bulunabilir mi?

Öyle ki ölümle insan fenaya, yok olmaya, mahvolmaya, çürümeye, erimeye, bozulmaya, dağılmaya, yani ölüme gitmiyor.

Ölüm hiçbir şekilde dağılmak ve bozulmak değildir.

Ölüm insanı sadece dünyadan koparıyor; hayattan değil, gençlikten değil, saadetten değil, rahmetten değil!

İnsan için dünyadan ayrılmak neden yok olmak olsun?

HAYAT YENİ BİR BİÇİMDE DEVAM EDİYOR!

Unutmamalıdır ki insan cisim itibariyle her sene değişmekte, her sene başkalaşmakta, her sene vücudunun yapı taşı olan hücrelerini bir yandan atarken, diğer yandan tazelemektedir.

Bu bir yok oluş süreci değil, bir yenilenmek ve tazelenmek sürecidir.

Yaratılış faaliyetinin devam edişidir.

Kudretin insanı ilmek ilmek işlemesi ve yeni hayatlara mazhar kılmasıdır.

Bir gün gelip vücut elbisesi birden bire ruhumuzdan boşanırsa veya ruhumuz bir et ve kemik kafesten ibaret olan cisim yuvasından çıkar giderse, yani ölüm dediğimiz şey başımıza gelirse biz yok mu olacağız? Fena mı bulacağız?

Cismimizin çürüyüp dağılması bizim de dağılmamız, çürümemiz ve hayatı terk etmemiz demek mi olacak?

Yoksa hayat yeni bir tarz ve yeni bir biçimde devam mı edecek?

ALLAH EBEDÎ CENNET HAZIRLAMIŞTIR

İşte Üstad Bedîüzzaman Hazretleri bu sorulara cevap veriyor.

Bedîüzzaman meâlen diyor ki: Sen bazı yönlerden fenaya gittiğin zaman, Hâlık-ı Rahman-ı Rahîm'in ilminde, yüksek nazarında, bilgisinde yok oluyor değilsin, fena buluyor değilsin.

Allah'ın ilminde ve yüksek nazarında var olman; buna iman etmen ve bunu iman cihetiyle hissetmen, sana varlık ve beka olarak yeter.

Nitekim senin için koca Cenneti hazırlayan O'ndan başkası değildir!

Seni yaratan ve seni tanıyan Allah, senin damak tadına, zevk anlayışına ve huzur iklimine uygun şekilde ve senin için ebedi Cenneti hazırlamıştır!

Senin bekan için, ebedi yaşama hasretin için ebedi Cennet yeter!

Nitekim Hâlık-ı Rahman-ı Rahîm ezelî ilim, ezelî görüş, sonsuz bilgi, sonsuz rahmet, sonsuz rıfk u şefkat sahibidir.

Bundandır ki, insan için, bütün hücrelerine sinmiş biçimde dayanılmaz ebediyet isteğine ve beka arzusuna karşı, dayanılmaz hicranına karşı, ebedi ve baki Cenneti hazırlamıştır.

Dipnot:

1- Mesnevî-i Nûriye, s. 206